

Actuele ontwikkelingen

Na een heerlijke vakantie willen wij u graag weer op de hoogte brengen van de laatste ontwikkelingen in Buenavista.

Hebben we in december bericht dat de staat 50 tafels en 100 stoelen heeft geleverd aan de school, inmiddels zijn alle lokalen voorzien van soortgelijk meubilair. Wat ons betreft een mooie stap naar een steeds meer professionele organisatie. Daarnaast hebben de kinderen in maart weer kennis mogen maken met de tandarts! Voor velen een pijnlijke maar zeer noodzakelijke aangelegenheid. We zullen hierover maar niet in details treden. Deze club Amerikaanse tandartsen komt eenmaal per jaar naar SABV en draagt op geheel vrijwillige basis hun steentje bij. Om de pijn toch enigszins te verzachten nemen ze ook altijd wel iets leuks voor de kinderen mee. Dit jaar hadden ze een doos vol Spaanse leesboeken bij zich en daarnaast nog een bedrag van \$ 340,-. Dit geld is besteed aan die ouders, die het niet zo breed hebben als anderen om het schoolgeld te voldoen van hun kinderen.

Ondanks dat er toezeggingen zijn gedaan van de overheid om het schoolterrein te ommuren, is het alleen bij een toezegging gebleven. Helaas speelt dit al een jaar. Toch hebben we goede hoop dat ook dit goed gaat komen. De bewoners zijn inmiddels zelf aan de slag gegaan om de speelplaats voor de school te verharderen. Wanneer dit af is, willen we doelpalen en een paar baskets

aanschaffen zodat de kinderen zich ook sportief kunnen uitleven. Voorts staat de nieuwe schooldirecteur Don Felix alweer een aantal maanden aan het roer en naar verluidt met veel succes. Hij weet welke wegen te bewandelen om belangrijke zaken voor de school voor elkaar te krijgen. Ook geniet hij veel respect van collegae en de bewoners. Vooralsnog is hij aangenomen voor een jaar en als alles naar eenieders tevredenheid verloopt dan hopen we dat het contract volgend jaar verlengd zal worden.

Onlangs zijn de kinderen op schoolreisje geweest naar en groot speelpark in de buurt van Vista. De jongste klassen zijn echter niet meegegaan uit veiligheidsoverwegingen. De andere kinderen hebben zich de hele dag geamuseerd in het park en in het zwembad. Dat laatste bleek een groot succes. Aldaar zijn de kinderen nog getrakteerd op snoep en fruit.

Nu, na de vakantie, gaan we weer op volle kracht door. In deze nieuwsbrief

leest u verder de actuele ontwikkelingen van Atiy in Nederland. Veel plezier.

Menno Slabbers

Thuisituatie van de kinderen

Van veel kinderen in Nederland kregen we de vraag hoe de kinderen in SABV wonen. We vroegen Anna Haarman of het mogelijk was eens een foto of film van een huis daar te maken. Anna ging met een vrijwilligster en de directeur van de school met een paar kinderen mee naar huis om daar te filmen.

Op de film is het huis van Wendy te zien. Zij woont daar met haar ouders en vier broertjes en zusjes. Het huis is gebouwd van een soort lemen stenen en bestaat uit een ruimte van ongeveer 4 bij 5 meter. De grond is gewoon zand. Bedden en kasten zijn er niet. De kleren die ze hebben hangen aan een lijn die door de kamer gespannen is. Als ze gaan slapen, leggen ze wat dekens op de grond waarop de gaan liggen. Er is geen keukentje, maar er stonden twee gasflessen en een gaspitje waarop ze kunnen koken. Water hebben ze niet. Af en toe kunnen ze wat lenen van de burens. Dat water wordt dan gebruikt om te koken maar niet om zich te wassen. De kinderen kunnen zich nu op school wassen. Een toilet is er ook niet. Als ze moeten gaan ze buiten achter een

struikje zitten. De vader is een hele tijd ziek geweest waardoor hij niet kon werken. Nu is hij weer op zoek naar werk om toch weer wat geld te kunnen verdienen. De moeder wast kleren voor andere mensen om iets te verdienen. Voor 12 kledingstukken krijgt ze 4 Bolivianos (ongeveer € 0,73).

Een ander meisje woont bij haar oma. De ouders van het meisje zijn naar de stad getrokken om daar te proberen geld te verdienen. Het huis waar het meisje met de oma woont, is niet van de oma. De mensen van wie het huis is zijn ook naar de stad getrokken om geld te verdienen. Zij mogen daar nu zo lang wonen. In dit huis, dat ook bestaat uit een kamer staat een bed. Er liggen veel kleden omdat de vrouw die daar woonde, die zelf weefde. Door het huisje loopt een geit en buiten loopt ook nog een varken rond. In dit huisje is ook geen toilet.

Tenslotte gaan ze naar een huis waar een gezin met 9 kinderen woont. Er waren eerst 11 kinderen maar twee zijn er overleden. Dit huis bestaat ook uit een kamer waar drie bedden in staan. De kleren liggen opgestapeld in een hoek. Buiten is ook nog een afdakje gemaakt waaronder een keukentje is, bestaande uit twee gaspitjes. Naast de slaapkamer is ook nog een ruimte overdekt waar wat gereedschappen staan en een grote ton met Chicha (zelfgebrouwen maisdrank). De vader is slager en de moeder maakt Chicha. In het weekend verkopen ze de Chicha aan mensen uit het dorp. De ruimte naast de slaapkamer is dan een soort cafeetje. De videofilm geeft een erg goed beeld van de woonsituatie van sommige kinderen en de omgeving.

Charissa van den Eertwegh

Verslag sponsortocht Basisschool Cobbeek

Zoals eerder werd vermeld heeft basisschool Cobbeek in Veldhoven een verbond aangegaan met Atiy in San Antonio de Buena Vista. De gevolgen mocht ik 15 mei meemaken. De leerlingen (± 20) hielden die middag een sponsortocht, waarvan de opbrengst ten goede komt aan Atiy. De kinderen zochten in hun buurt sponsors die een bedrag betaalden voor iedere kilometer die ze zouden lopen. De school zette een parcours uit van 1 kilometer. De speelplaats was het begin- en eindpunt. Hier zaten leerkrachten die de kaarten van leerlingen na iedere kilometer afstempelden. Het maximum aantal was 10 kilometer. Er was een kraampje waar moeders de kinderen schminkten en zo liepen er velen met Atiy op hun voorhoofd geschminkt.

Van Atiy waren er wat spulletjes uit Bolivia te zien en een fotoboek over het ontstaan en de bouw van de school in San Antonio de Buena Vista. Door de

luidsprekers klonk Boliviaanse muziek en ook het weer droeg zijn steentje bij. Langs het parcours deelden ouders bij hun huis versnaperingen uit aan de lopers. De kleintjes liepen rustig hun rondjes vaak aan de hand van ouders, opa's en oma's. De groten renden of hun leven er van af hing om zo snel mogelijk de 10-kilometerkaart vol te krijgen. De interesse voor het Atiy-kraampje was groot. Leuk om te zien was hoe oplettend de kinderen het fotoboek bekeken. Ze misten foto's over de huizen daar en hoe de mensen leven buiten de school. Ik beloofde hun dat hieraan gewerkt zou worden. Ook ouders kwamen kijken en vertelden hun verhalen en betrokkenheid met Atiy.

Een oud-leerlinge van Basisschool Cobbeek kon een brug slaan naar een school in oprichting in een ontwikkelingsland. Als je dan ziet hoe om de school in Veldhoven een hele wijk inzet voor Atiy, is dat hartverwarmend. Omdat het project kleinschalig is, kan ook meteen ingegaan worden op vragen. Cobbeek stuurde klassenfoto's naar Atiy en kreeg ook van hen klassenfoto's terug. De vraag van twee leerlingen over de woningen van de mensen in San Antonio de Buena Vista werd beantwoord met een video die onze ambassadrice Anna Haarman daar maakte bij enkele leerlingen thuis. Al met al was het een middag die twee verschillende werelden op een warme manier met elkaar in contact brengt.

Selma van den Eertwegh-Backerra

Taal

Zoals ongeveer in iedere nieuwsbrief is te lezen betekent "Atiy" in het Quechua "kunnen doen". Er worden in Bolivia echter meerdere talen gesproken zodat

we hier enige verduidelijking zullen geven.

Allereerst is de officiële taal in Bolivia Latijns Amerikaans Spaans. Zo'n 65% van de bevolking spreekt deze taal. Deze vorm van Spaans is een verbastering van het Castellano zoals dit in Spanje wordt gesproken. De grote verschillen bestaan in het tempo (langzamer) en een duidelijkere uitspraak. Voor buitenlanders is het dan ook veel gemakkelijker te volgen dan op een ordinaire vakantie in Salou. De rest van de bevolking spreekt Quechua of Aymara. Het Quechua stamt uit de tijd van de inca's. Het Aymara werd van oorsprong gesproken op de altiplano (hoogvlakte) en stamt uit de pre-inca periode. Beide indianentalen zijn voor buitenlanders absoluut onverstaanbaar of onuitspreekbaar. Ten bewijze hierbij een aantal eerste praktijklessen:

Hallo	Raphi!
Eten	Mikiuy
Dorst	Chchaqui
Opa	Awicho-machu
Ik heb honger	Yarkaimanta wañusiananiña

In ver afgelegen gebieden, waar vaak alleen Aymara wordt gesproken, zul je je dan ook moeten redden met gebaren, hetgeen vaak tot hilarische situaties kan leiden...

Mikis Snijders

Lopende zaken

Erg leuk dat we toch nog één reactie op onze oproep kregen. Eén lezeres van onze nieuwsbrief liet ons weten dat ze wel iets wilde ontwerpen, maar helaas niet over de juiste talenten beschikte. Beter een reactie dan geen... Erg blij zijn we ook met de inzending van Selma. Selma was zo aardig om de honneurs van Atiy Nederland waar te nemen tijdens de sponsorloop van de basisschool Cobbeek (zie verslag in deze nieuwsbrief).

Sinds kort zit Atiy ook op het internet. We hebben er een vrolijke en informatieve site van gemaakt. Op deze site kun je trouwens ook deze nieuwsbrief downloaden. Regelmatig zullen we de site updaten met actuele informatie. In de zomervakantie zal dat nog niet zo'n vaart lopen, maar daarna is het zeker de moeite waard om de site regelmatig te bezoeken. De site kun je vinden op <http://www.atiy.nl>. Hier kun je ook zien dat we een nieuw e-mailadres hebben: atiy_nederland@hotmail.com.

Johan Vesseur